

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἡ ὀνοματοθεσία παρὰ τοῖς Ἀσιατικοῖς
ἔθνεσι

Προκειμένου περὶ τῆς ὀνοματοθεσίας παρὰ τοῖς Ἀσιατικοῖς ἔθνεσιν ὁμολογητέον ὅτι ὑπάρχουσι λίαν διάφοροι συνήθειαι παρ' αὐτοῖς, ὧν ἅπτομαι τῆς ἀφηγήσεως αὐτῶν.

Οἱ μὲν Ὀθωμανοὶ μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν τῆς τῶν παίδων γεννήσεως δεῖ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἀπὸ κοινοῦ σχεπτόμενοι θέτουσι τὰ ὀνόματα τῶν τέκνων αὐτῶν ἄνευ τελετῆς τινος ἢ διατυπώσεως, ἀποδίδουσιν αὐτῶ ἐν ὀνόματι καὶ πολλάκις δύο μετὰ ἐπώνυμου τινος οἷον *Μεχμέτ Ἀττά-Οὐλλάχ, Μουσταφᾶ Ἀαρίφ, Ἐμετιουλλάχ Ναφιῦ, Ἐμινέ Μου-σλήχ*.

Πολλάκις δὲ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ θέτουσι τὰ ἴδια αὐτῶν ὀνόματα, ἢ τῶν πατέρων καὶ συγγενῶν αὐτῶν. Οὐδέποτε θέτουσιν ἐπὶ τινος ὀνόματος τὸ πατρωνυμικόν, εἰμὴ ἐπὶ ἀγνώστων ἢ ἐπὶ διαστολῇ συνωνύμου τινος, οἷον Χουσεῖν Τζεμὴλ Ναφιῦ πασσά γαδὲ, *Μεχμέτ Χασάν Τσοδὺν γαδὲ, Ἀλῆ Φουὰτ Ἀαλῆ πασσά γαδὲ*.

Οἱ Ὀθωμανοὶ πλειστάκις χρῶνται ἀραβικῶ τῷ τρόπῳ ἐν τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν καὶ ἰδίως ἐν ταῖς σφραγίσιν αὐτῶν τὴν λέξιν *πίν*, σημαίνουσαν υἱόν· οἷον *Νουσερέ πίν Βεσὴμ* καὶ ἐπ' αὐτοῦ *Ἀν Νάσε-χου*, δηλ. ὁ Νουσερέ υἱὸς Βεσὴμ ὁ Θεὸς εἴη ἀρ-ρωγός, ὅστις ἄλλας «Ἡ ἀφοσίωσίς μου εἰς τὸν Πλά-στην, ὁ δοῦλός τοῦ Ὁσμάν» ἐν ἐτέρᾳ σφραγίδι «Εὐδόκησον Κύριε τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Μουρτεζᾶ» καὶ ἄλλαχού «ὁ ταπεινὸς ἐν Κυρίῳ τῷ Ὑψίστῳ Χασάν» ἀφειθήσαν αὐτῷ τὰ παραπτώματα· ἐν ἐτέρᾳ «Δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μεχμέτ Σαῖδ» ἐν δὲ ταῖς σφραγίσιν τῶν ἡγεμόνων «Ἀναξ Ἀδδουλ-Χαμὶδ υἱὸς Μετζήτ, ὁ ἀείποτε τροπικιοῦχος»· Ἐν δὲ τῇ σφρα-γίδι τοῦ προφήτου Μωάμεθ τὸ ἐξῆς :

Σεφίουν μουτάουμ νεδγιουμ κερίμ,
Κασίμουν τζεσίμουν βεσίμουν βεσὴμ.

ἐν ἐμμέτρῳ δὲ μεταφράσει ἔχει οὕτως :

Ἄρχων, προφήτης εὐμένης πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβεύων,
Περικαλλῆς καὶ κραταῖος φιλόφρων προστατεύων.

Παρὰ δὲ τοῖς Ἀραβὶ χριστιανοῖς ἐπικρατεῖ συ-νήθεια τοιαύτη, ὥστε ἅμα τῇ γεννήσει τοῦ παιδίου ὁ πατὴρ θέτει αὐτῷ ἐν ὀνόματι, προσλαμβάνον καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὡς καὶ τοῦ οικογενειακοῦ, οἷον Ματζήτ Σα-οὐλ Γαλέπ· διὰ τῆς ὀνοματοθεσίας ταύτης δύναται τις νὰ ἀνατρέξῃ ἱεραρχικῶς εἰς τὸν πρῶτον ἀρχη-γόν τῆς φυλῆς *Σεῖχ* καὶ νὰ ἀνεύρῃ ὁλόκληρον οικο-γενειακὸν σύνδεσμον ἄνω τῶν 500 ἐτῶν.

Παρὰ δὲ τοῖς πρεσβεύουσι τὸν Μωαμεθανισμόν ἡ ὀνοματοθεσία γίνεται παρὰ τοῦ πατρὸς προσθέτον-τος καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα μετὰ τῆς λέξεως *πίν* ὡς δὲ *πίνε* θυγάτηρ· οἷον *Χατάν πίν, Μεχμέτ καὶ Φατμᾶ πίν Ἀλῆ*.

Πολλάκις ἐν τῇ προσφωνήσει παραλείπουσι τὸ ὄνομα καὶ λέγουσι μόνον τὸ τοῦ υἱοῦ οἷον Ἀπου *Ματζήτ* ἢ τοῦ πατὴρ τοῦ *Ματζήτ*. Συνήθως δὲ ἀντὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὀνόματος ποιοῦντας χρῆσιν τῆς ἡλικίας, ἣν τινὰ διαιροῦσιν ὡς ἐφεξῆς : ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν καλεῖται *τόφλ*· ἀπὸ 4 — 10 *ἄ-αζ*, ἀπὸ 10 — 15 *βελέτ*, ἀπὸ 15 — 20 *μουρελέκ*, ἀπὸ 20 — 25 *Σέπ*, ἀπὸ 25 — 30 *Βέλιγ*, ἀπὸ 30 — 40 *ρουκλούλ*, ἀπὸ 40 — 50 *χαράμ*, ἀπὸ 50 — 70 *Σεῖχ*, ἀπὸ 70 — 90 Ἀτζή.

Παρὰ δὲ τοῖς Ἀφρικανοῖς ἐπικρατεῖ ἡ ἐξῆς συ-νήθεια, πᾶς πατὴρ δύναται καὶ τοὺς ἐπτά ἢ ὀκτὼ καὶ πλείοτέρας ἄρρενας υἱοὺς του νὰ ὀνοματίσῃ Μωάμεθ καὶ πρὸς διαστολὴν αὐτῶν ἐπιπροσθέτοι τὴν λέξιν πρῶτος, δεύτερος, τρίτος κλπ. ἐὰν δὲ θυ-

γατέρας τρεῖς ἢ πέντε ἀποκαλεῖ *Φατμᾶ*, πρῶτην, δευτέραν καὶ τρίτην κλπ.

Παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις εἰθισται ἵνα ὁ πατὴρ ἅμα τῇ γεννήσει τοῦ παιδὸς θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἷον *Χασάν Ἀλῆ, Φατμᾶ Ἀλῆ*. Ἐν ταῖς ἀνωτέροις τά-ξεσιν ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος θέτουσι καὶ ἐπιθετὰ τινὰ οἷον *Χάν, Μιρζά* κλπ. οἷον *Μιρζά Ἀπουλ Κασήμ*. πολλάκις δὲ τὰ ἐπιθετὰ ταῦτα τίθενται καὶ μετὰ τὸ κύριον ὄνομα οἷον *Χουσεῖν Μιρζά*, ἡ δὲ λέξις *Μιρ-ζά* σημαίνει τὸ γέννημα ἡγεμόνος, ἅτε παραγομένη ἐκ τοῦ Ἐμίρ γαδὲ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ὀνοματοθεσίας καὶ τῆς ἐπικρατοῦσας συνήθειας παρὰ τοῖς Ἀσιατικοῖς ἔθνεσι.

Χρ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόεδρος τοῦ ἐν Πρεσβείᾳ αὐτοκρ. ἐμπειραδικίου)

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 15 φύλλον τοῦ Ἀττικῶ Μου-σείου κατὰ τυπογραφικὴν ὁλως παραδρομὴν παρε-λείφθῃ νὰ τεθῇ κάτωθεν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον *Τραγου-δάκι ποιήματος* τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ κ. Μ. Γιαν-νουκάκη. Ἐπὶ τῇ παραδρομῇ ταύτῃ ζητοῦμεν συγ-γνώμην καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν ἀναγνω-στῶν μας.

κυρίαν *Ψευδώνυμον*, ἐνταῦθα. — Καὶ εὐγένειαν καὶ χάριν καὶ ἀφελίαν εὐρίσκομεν εἰς τοὺς ἀποστα-λέντας ἡμῖν στίχους σας, οἵτινες μεθ' ὅλας τὰς ἐλλεί-ψεις ἀρχαίου γραφίδος δεικνύουσιν ἀληθῶς καλλιτέ-χνηδα τὴν ποιητικὴν των, καλλιτέχνηδα μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ γραφικοῦ της χαρακτῆρος. Εὐχαρίστως ἀποσπῶμεν ἐνταῦθα δύο ἐκ τῶν τετραστίχων σας :

Τὸ πρῶτ' μόλις ξυπνίσω
καὶ τὸ φῶς πρὶν ἀτενίσω,
εἶς, ἀγάπη μου χρυσῇ,
πρῶτη σκέψι μου εἴς.

Καὶ τὸ βράδυ πάλι πίσω
πρὶν τὰ μάτια μου σφαλίσω,
εἶς, ἀγάπη μου χρυσῇ,
υἱατερνὴ μου σκέψι εἴς.

κ. Ρε. Ἐνταῦθα. — Καὶ τὸ διηγημά σας καὶ οἱ στίχοι σας ἀηδέστατοι. Οὐτε μέτρον, οὐτε ἁρμονία φράσεων, οὐτε ἁρμονία ἰδεῶν, οὐτε τίποτε. Κάμετε καλὰ ν' ἀφήσετε τὴν φιλολογίαν ἡσυχον καὶ νὰ πα-ραδοθῇτε ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν μελέτην τῆς νομικῆς σας, διότι τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν ἔργα σας δὲν σὰς δεικνύουν κατάλληλον διὰ ποιητὴν. Αὐτὰ τὰ λέγομεν διὰ τὸ καλὸν σας καὶ διὰ τὴν ἡσυχίαν μας καὶ ἀποροῦμεν πῶς καὶ σὺ εἶδος δὲν εἴχετε μέχρι τοῦδε ἰννοῇσιν τὴν ἥμισυ ποιητικὴν φύσιν σας.

Κυρίαν Α. — Διαφέρει πολὺ τὸ αἰσθάνεσθαι ἀπὸ τὸ ἐννοεῖν, ἂν καὶ τὸ δεύτερον δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τοῦ πρῶτου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐκθεσις τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζή-Κωνσταντὰ διὰ τὸ ἔτος 1891. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπο-γραφίας Ν. Γ. Ἰγγλέση 1892.

Λογάνειος δραματικὸς ἀγών. Κρίσις ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῇ 18 Δεκεμβρίου 1891 ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Νικο-

λάου Καζάκη. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυ-πογραφίας Ν. Γ. Ἰγγλέση 1892.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Π. Α. Μιτυλήνην. — Π. Ρ. Μ. Πέργαμον ἀπαν-τήσαμεν καὶ ἐστάλησαν ζητούμεναι ἀποδείξεις. — Κ. Α. Ἀγρίνιον διεύθυνσις ἡλλάγη. — Ν. Π. Ὀδυσσὸν βιβλία ἀπεστάλησαν, ἀρ. 12 εἶνε ὁ τῶν Χριστουγέννων διπλοῦς δηλ. 11 καὶ 12. — Κ. Α. Στυλίδα ἀπάντησαμεν. — Χ. Π. Πρέβεζα διεύθυνσις ἡλλάγη. — Α. Π. Πάτρας ἀπάντησαμεν νέος συν-δρομητὴς ἐνεγράφη φύλλα ἀπεστάλησαν.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ε. Α. Φρῆμαν

Ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν εἶνε τοῦ ἐν Ἀλικάντα τῆς Ἰσπανίας ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν διασήμου Ἀγγλοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἐνθέρμου φίλου τῆς Ἑλλάδος Ἐδουάρδου Αὐγούστου Φρῆμαν. Ὁ Φρῆμαν ἀπὸ δεκαετίας κατήχε τὴν ἑδραν τῆς συγ-χρόνου ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης.

Ἐπάρχονσι συγγνώμῃ αἱ ὁποῖαι καταβιβά-ζον τὸσον ἐκείνον ὅστις τὰς δέχεται, ὅσον καὶ ἐκείνον ὅστις τὰς δίδει.

ΕΜ. ΩΖΙΕ

✱

Προσπαθήσατε νὰ γνωρίσετε πρῶτον τὸν ἑαυ-τόν σας καὶ ἔπειτα τοὺς ἄλλους.

Π.

✱

Οἱ ἀπερίοκετοι ἄνθρωποι ἔχουν τὸ καλὸν τοῦ-το ἐλάττωμα : ἀπελπιζέται εὐκόλως, ἀλλὰ καὶ πολὺ ταχέως παρηγοροῦνται.

✱

Τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα πίπτουν ἀπὸ τὸ στίθος μιᾶς γυναικὸς δὲν εἶνε ποτὲ ἄφωνα. Αἱ εὐωδίαί ἔχουν πολλὴν ὁμοιότητα μετὰ τὸν ἔρωτα, ὑπάρ-χουσι μάλιστα ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι νομίζουσιν ὅτι ὁ ἔρως δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἓν εἶδος εὐω-δίας· τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι τὸ ἄνθος ποῦ τὴν ἐκ-πέμπει εἶνε τὸ ὑπαιότερον τῆς δημιουργίας.

Α. ΔΕ ΜΥΣΣΕ

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ πραγματεία περὶ συστηματικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ συντηρήσεως τῶν οἴνων, καθὼς καὶ περὶ χρησιμοποίησεως τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῶν. Ἀθήναι 1888. — 8ον, σελ. 182 Τιμ. δρ. 4.
ΧΗΜΙΚΗ ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ. Ἀθήνησι 1888 — 8ον σελ. 16. Τιμ. δρ. 1.

ΧΗΜΕΙΑ ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ (μετάφρασις ἐκ τῆς 8ης ἐκδόσεως τοῦ ἑγγχειριδίου τῶν Roscoe-Schor-lemmer) μετὰ πολλῶν σχημάτων καὶ φασματοσκο-πικοῦ πίνακος. Ἀθήνησι 1888 8ον, σ. 38. Τ. Δρ. 7½.

Ἐξ ἐδόθη :

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΜΑΛΤΟΥ

Δ. Φ. καὶ καθηγητοῦ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
Θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ.

Κατὰ τὴν μέθοδον Gespey-Otto-Sauer.

Εὐρίσκεται παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βλῆμεργ καὶ Μπέκ. Προσεχῶς ἐκδοθήσονται Β' μέρος (Γερμανικοὶ Διάλογοι) καὶ Γ' μέρος (Γερμανικὰ Ἀναγνώσματα)